

Helena Crček *Pesmi za Amy*

I.

Deževalo je,
ko si se vrnila
mokra in zadihana.
Odvrgla si plašč
in se gola zavila v odejo.
Skuhala sem kavo
in ti si kadila cigarete.
Molčali sva o poletjih,
ki sva jih preskočili.
Potem sva poslušali plošče
in strmeli v sence neonskih luči
nad mokrim asfaltom.
Še vedno je deževalo.
Rekla si,
da boš ostala.
Vsaj za nekaj časa.

II.

Ko sem vstopila skozi vrata,
sem se zaletela v zrcalo,
polepljeno s cvetnimi listi.
Nekoč so bile vrtnice.
Sedela si na preprogi
in se mi smejala.
Za vsako leto eno barvo,
si rekla.
Kupila si mi kanarčka,
čeprav si vedela,
da se bojim ptičev.
Ampak tega je še bolj strah kot mene.
Natrosila
sem mu zrnja
in ti si naju opazovala.

III.

Čakala sem te
med olupki banan.
Tema se je bosa
sprehajala
po okenski šipi
in kazalci ure so se mi
vozlali med potnimi prsti.
Ko sem se hotela lotiti pomaranč,
si vstopila.
Budna sem
in danes ne morem slikati,
ker te ni.
Odšla si v kopalnico
in vedela sem,
da boš pustila teči vodo
do jutra.

IV.

Tresla si se,
ko si stala na peronu.
Pokrivali so te s plašči
in stiskali v objeme.
Opazovala sem te skozi okno
in vlak se je začel premikati.
Tistega dopoldneva te sploh ni zeblo,
bila si le prestrašena.
Ne skrbi,
saj veš, da se vedno znova
vračava druga k drugi.
Med neštetimi krožnicami,
s katerih iztirjava,
se dotikava
v presekih
pričakovanja.

V.

Zaprla si vrata.
Na preprogi si mi pustila
vonj po vijolicah.
Kanašček prelamlja tišino,
kot star kruh jo hrustlja
košček za koščkom.
Hodnik sem porisala
s tvojimi stopinjami
in jih prelepila s selotejpom.
Sonce prenika skozi zaveso
in bojim se zrcala.
Pristavila bom lonček za čaj
in potem bo kmalu tema
in ne bo mi treba več
skrivati svojih porezanih dlani.